திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

திருவானைக்காப் பதிகம் (1)

ஈசனின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பாடும் ஞானசம்பந்தரின் கூற்று.?

மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தினை உடையவன், மழுப்படையைக் கொண்டவன், மானைக்கரத்தில் கொண்டவன், உமையின் கணவனே, கொலைத்தன்மை கொண்ட யானையின் தோலை உரித்துப் போர்வையாக்கிக் கொண்டவன், பெரு மலையை வில்லாக வளைத்த இறைவன். தன் திருவடியால் கூற்றுவனின் உயிரைப் பறித்து வீடுபேற்றிற்கு அனுப்பியவன், பாலும் நெய் முதலியவற்றை குழைத்து தன் அழகிய மேனியிலே பூசுபவன், சூலப்படையை கரத்தில் கொண்டவன், தன் நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனை எரித்துக் சாம்பலாக்கியவன். சிலந்தியாக இருந்து இறைவனை வழிபட்டதால் மறுமையில் மன்னனாக பிறப்பித்தவனே, இடபவாகனத்தைக் கொண்டவன்.

கயிலை மலையில் உறைபவனே, புலித்தோலை உடுத்தியவனே தன்சடைமுடியில் பிறையைச் சூடியவன், கயிலை மலையை பெயர்க்க முற்பட்ட இராவணனை வலிமைகுன்றச் செய்தவனே, திருமாலும் நான்முகனும் காணமுயலும் போது அவர்கள் அஞ்சுமாறு தீப்பிழம்பாக ஓங்கி நின்றவன். பொய்த்தவம் கொண்டவர்களாய புத்தரும் சமணர்களும் பொய்யுரையே கூறுபவர்கள், மெய் உரை கூறாதவர்கள். உமையம்மையாரும் அடியார்களாலும் தேவர்களாலும் வணங்கப்படுகின்ற வெண்நாவல் மரத்தின் கீழ் வாழ்பவனை எனப் பாடுகின்றார்.

திருவானைக்காப் பதிகம் (2)

செவ்வானத்தை ஒத்த செஞ்சடையில் வெண்மதியைச் சூடியவன், தேன் போலும் இனிய மொழி பேசும் உமையை ஒரு பாகமாகக் கொண்டவன், வயல்கள் வளம் பெருகிட நீண்ட தொலைவிலிருந்து வருகின்ற காவிரியாற்றின் கரையில் உள்ள ஆனைக்காவில் வீற்றிருக்கும் அண்ணலை, திருநீறு பூசிய மேனியுடையவனே, உமையைத் தன் மேனியில் கொண்டவன் கங்கையையும், பிறையையும் சடைமுடியில் சூடியவன், வானில் பறந்து செல்லும் வீரக் கழலினைக்கும் பெருமையுடையவன் சூலப்படையைக் கொண்டவன், மிக்க கொன்று விளங்குபவன். தம் பாவம் நீங்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றவர்களை வினைகளிலிருந்து காக்க நின்ற வனே, கொன்றை மலரைச் சூடியவனே,

கைலாசனை அடியாது நின்ற, பின்பு அறிந்து, உணர்ந்து, அவனைச் சார்ந்து நின்ற மெய்ந்நின்று மனக்கினை அடக்கி தியானம் மேற்கொண்டதும், திருத்தலை தன்னை முதலாயுள்ள மனைவி மாரினையும் காணாமுயாதாம், அப்பேற்பட்ட தன்மை தொண்டு வினாய்க பலனே, காளை, நண்பர்கள், மனைவிகளை எல்லாம் காளாய்களினும் தொண்டர்கள் கூட நின்ற அவரின் பிரிவை மெய்யாகிய முருகமயமான மனதில் வண்மைகள் இவைகளையும் அன்பு ப்பூரணமாகி நிறையுற்று வைத்த இறைவனுக்கு நன்றாகவே அழகு படைத்தவர் கண்ணப்பர், அன் உணவை கிழு பொங்கிய முன்னவர் கிலைகோளாரியார் இது அவரைகள் கொண்ட அன்பின் திவிரிப்பாடு, காலங்தோறும் உயிர்களைப் படைக்கும் தன்மை கொண்ட நான்முகனும் திருமகளும் தேடித் தின்ற தான் சாதனமாகவராய் நின்றவனை கினைபிரான், அப் பிரானை வணங்கி பணிந்த பாக்கள் பரந்த தொகுப்பு வினையும் கினைகளும் பற்றாது வாழ்வாங்கு வாழ்வார்கள் என்பதை உணர்ந்தவர்கள்.

---

2. திருமூலர் - திருமந்திரம்

யாக்கை நிலையாமை -

நிலையாமை குறித்து திருமூலர் கூறியும் தெளிவுரை விளக்கம் ?

ஒரே தன்மையுடைய மனிதர் பாத்திரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அதில் ஒன்றை தீயிதான் அட்டதால் உருவுடைய தாக திரிந்தது, மற்றொரு பாத்திரம் பக்கத மண்ணாகப்படாதிருந்தது அது மனை யெடுத்த மாத்திரத்தில் நீரில் கரைந்து மீண்டும் மண் பண்ணோடு மண்ணாக கரைந்துவிட்டது. இது போன்றதான் மனித மக்கள் வாழ் வென்னார்.

நல்வினை தீவினைகளை நுகர்வதற்காகவே பெற்ற உடல் என்று வயது முதிர்ந்து பதனாகி கிளர்ந்து கீழே விழுந்து விடுமன், உயிரும் இவ்வுடம்பு போது அழிந்து உடலை பண் அடைந்தவர்களும் வாழும் உயிர் போன வகியே போகவிட்டார்கள். அது அடைய முன்னியவர்களோ அது கிட நிலையாகக் கொள்வும்.

உலகில் மன்ன முக்கனங்களாலும் என்ன கடவு நல்லாள் கைத்து அதை புரம், கிழந்த உடலின் உண்மைப் பொருளை எதுக்கு பிறவும் என்ன கருக்காட்டத்தை மறைத்து தெளிவு தீவினைப்பாகத்து வாடு நீரில் குழித்து கனிந்து வாடு அதனுடைய நிலைத்தன்மையை அடையாது முழுந்து விழுந்திடுவாக்கை என்ன மனிதர்களை கூறுவர்.

இரண்டு கால்கள் முடக்கத்தால், பக்கவாட்டில் விலா எலும்புகள், உடைந்ததால், இரண்டு கால்களும், தூக்க முடியாமல் புதைக்க செய்தலைக் கடைசியில் இருந்த உடல். இதுவரை இருக்கும் உயிர் ஒரு நாள் வெளியேறியபோது மீண்டும் உள்ளே வராது.

முன் செய்த வினையின் தொடர்பு முழுவதும் தெரிந்தாள் விடுத்து, உணவு ஊட்டி உயிர் பிரிந்தது. பிறகின் தாக்கங்களைப் பார்த்தால்கள் மேலும் இடமில்லை, உயிர்போனதை உணர்ந்து செய்து உணவு ஊட்ட எடுத்துக் கொண்டு போய் அதற்கு இறுதிச் சடங்கு செய்து, வாய்க்கரிசி போட்டு, காக்கைக்கு உணவிட வந்தவர்கள் உயிர்போன உடலுக்கு அந்த மரியாதை.

நான் கிழவியாக உணவுற்று பெண்ணொருவர் உடலை கொண்டு, சிலையாக இணைந்த உணவை உண்டு மகிழ்ந்தனர், நெஞ்சு வலித்தது, உடன் இருந்து கிடக்கப் படுத்தேன், மறுநாள் எழுந்திருக்கவேயில்லை. இதுதான் வாழ்க்கை.

தலைமகன் தனது பழைய வீட்டைப் புதுப்பித்து, அழகிய தைத்த மேனி வந்து எல்லோருக்கும் பந்தலிட்டுக்கள் வழங்கினான் என்ன செய்து என்ன உயிர்போனது, மனைவி தனக்குகள் எல்லாம் அதிகம் அவன் திரும்பி வரவில்லை.

பெண் பேசி திருமணம் நிச்சயம் செய்து மணம் முடித்து குழந்தைகள் பிறந்து பண்பு காலப்போக்கில் ஆசை திகட்டும்போய் தப்பலமைச் செய்யும், அவனுடைய பாசநினைவுகளை மறந்து மறுநாள். கணவன் இறந்துவிட்டான் உடலை பாடையில் வைத்து சுடுகாட்டில் வைத்து அதை புதைத்து எரித்துவிடுவார்கள். இவ்வளவு போதும் என்றும் உயிர் சேர்ந்து பிரிந்து நடந்த இருந்தது.

மக்களின் நாவறண்டுவிட்டது, இனி எல்லாப்பயனை மில்லை, அவ்வளவுதான் உண்டு மகிழ்ந்த இடம்புரிந்தோம் தெளிந்துவிட்டது, மனைவியாகவும், செல்வம் இருக்கிறது உயிர் உணவாடு போய்விட்டது.

மேனியின் நான்கு வாசல் கதவுகளும் அதே நேரத்தில் அடைபட்டுவிட்டது. உறவுக்கு பெருமைகாலம் வாய்த்து விட்டது, உறவுகள் எல்லாம் புறம்போனது, பண்பு அவர்களும் போய்விட்டது, நாட்கள் இதுதான் வாழ்க்கை.

நாட்டுக்கு தலைவனாக இருந்தவர், பதவியில் நாட்களை பயணம் போகின்றான். மக்கள் கூட்டம், பல நாடுகளில் மரியாதை செலுத்துகின்ற அரசு மரியாதை. இவ்வுலகில் இருந்தவன் மரியாதை இருந்தது.

உயிர்போய் உடல் அழியத் தத்தமங்கள் தாமே நீங்கும்,
மனைவி மக்கள் கொல்வம் விரு என்று இறந்த வாராகிய
உடல் உயிர்போய்விட பாடையில் ஏற்றி சுருகாட்டிற்கு
எடுத்துக் கொண்டு தீ மூட்டிக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

மனிதர்கள் உயிர் பிரியாது என்று நினைத்து ஒடி ஒடி
உழைத்து பொருள்மேல் ஆசை வைக்கிறார்கள், மற்றவர்
சரும் ஆசைப்பட்டு பெருமையிழந்து கிடுமை உறுகிறார்களை
என்னிப் பார்க்கவேண்டாமா.

இந்த அன்பில்லாத மக்கள் பலகாலம் படிகிய உறவுக்கு
கில நொடிகளில் முகிக்கப் போட்டுவிடுகிறார்களே இது
நியாயமா, இவர்கள் நீதியில்லாதவர்கள்.

இயலன் செய்த பாவை உடைந்துவிட்டால் அதை ஒரென்று
எடுத்து ஒதுக்கி வைப்பார்கள், தலைவன் உற்பத்தி செய்த உடல்
உயிர்போய் பிணமாகிவிட்டால் நொடிப்பொழுதுகூட அதை
வீட்டில் வைத்திருக்கமாட்டார்கள்.

ஐந்து புலன்கள், ஆய ஆதாரநிலைகள், முப்பது
நாடிகள், 18 நாடிகள், 15 நாடிகள் என சேர்த்தமைந்
த உடல் நெருப்பில் வெந்து கிடந்தது. உயிர் போனதொங்கே.

அதுகுறுக் செய்யப்பட்ட இந்த உடம்பு அழிகிறது
இருக்கம் வரைதான் என்னாம் இறந்தால் பிணம் தான்
என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.